

בעניין:

1. _____ סלאח, ת.ז. _____
תושבת הרשות הפלסטינית, נתינת ירדן
2. _____ סלאח
קטין, באמצעות אמו, העותרת 1
3. _____ סלאח
קטין, באמצעות אמו, העותרת 1
4. _____ סלאח
קטינה, באמצעות אמה, העותרת 1
5. _____ סלאח
קטינה, באמצעות אמה, העותרת 1
6. _____ סלאח
קטין, באמצעות אמו, העותרת 1
7. **המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר – ע.ר.**
ע"י ב"כ עוה"ד עידו בלום (מ.ר. 44538) ו/או יוסי וולפסון
(מ.ר. 26174) ו/או עביר גיבוראן (מ.ר. 44346) ו/או יותם בן
הלל (מ.ר. 35418) ו/או חוה מטרס-עירון (מ.ר. 35174) ו/או
סיגי בן-ארי (מ.ר. 37566)
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרים

- נ ג ד -

1. אלוף פיקוד הדרום
2. שר הביטחון
3. מתאם הפעולות בשטחים
4. מדינת ישראל

המשיבים

עתירה למתן צו על תנאי

מוגשת בזאת עתירה למתן צו על תנאי, המופנה אל המשיבים והמורה להם לבוא וליתן טעם, מדוע לא יאפשרו את מעברם של העותרת 1 וחמשת ילדיה, העותרים 2-6, מרצועת עזה לירדן באופן מיידי, בדרך אפשרית כלשהי.

בקשה לקביעת דיון דחוף

העותרת היא נתינת ירדן, השוהה עם ילדיה ברצועת עזה.

העותרת 4, _____ בת החמש, היא חולת לב ונדרשת לעבור טיפולים רפואיים חיוניים ובכללם ניתוח לב בירדן. המשיבים אישרו סופית את מעבר המשפחה מרצועת עזה לירדן **כבר לפני שלושה חודשים**, אולם על אף זאת **לא מאפשרים מאז את מימושו של המעבר בפועל**.

התשתית העובדתית

הצדדים

1. העותרת 1 (להלן: **העותרת**), היא נתינת ירדן. היא נכנסה לשטחים עם בעלה, מר ____ סלאח (גם הוא נתין ירדן), באמצעות רישיון ביקור לפני כשמונה שנים ומאז היא מתגוררת עם משפחתה ברצועת עזה. לאחרונה ממש, בחודש מאי 2008, אף קיבלה העותרת מעמד של תושבת הרשות הפלסטינית והונפקה לה תעודת זהות פלסטינית.
2. העותרים 2-6 הם ילדיה של העותרת:
 - העותר 2, ____ בן התשע, הוא יליד ירדן. העותרים 3-6 – ____ בן השבע, ____ בת החמש, ____ בת השלוש ו ____ בן השנה, נולדו ברצועת עזה.
 - העתקי תעודות הלידה של העותרים 2-6 מצורפים ומסומנים **ע-1/5**.
3. העותרת 4, ____ בת החמש, סובלת ממום מולד בליבה, המתבטא בחור בין החדרים ואי ספיקת המסתם האורטלי (CHD VSD). היא טופלה בעבר בישראל, בבית החולים תל השומר, שם עברה ניתוח לב לתיקון המום ביום 29.6.06, אולם בשל הידרדרות במצבה זקוקה לניתוח חוזר.
- העתקי דו"חות רפואיים בדבר מצבה הרפואי של העותרת 4 מצורפים ומסומנים **ע-6/7**.
4. העותר 7 (להלן: **המוקד להגנת הפרט או המוקד**) הוא ארגון הפועל לקידום זכויות האדם בשטחים הכבושים.
5. המשיב 1, אלוף פיקוד הדרום, הוא הממונה על המעברים מרצועת עזה ובעל הסמכות להתיר את היציאה מרצועת עזה לחו"ל דרך ישראל, מטעם מדינת ישראל, המשיבה 4, השולטת במעברים מרצועת עזה ואליה מזה למעלה מארבעים שנה.
6. המשיב 3, מתאם הפעולות בשטחים (להלן: **מתאם הפעולות בשטחים או המתפ"ש**) הנו האחראי על קביעת מדיניות הצבא בשטחים הכבושים, והוא מונה מטעם המשיב 2 לעקוב אחרי המצב ההומניטרי ברצועה.

העובדות ומיצוי ההליכים

7. ביום 13.6.07 פנתה העותרת, באמצעות ארגון רופאים לזכויות אדם, למתאם הפעולות בשטחים, וביקשה כי יונפקו לה ולבני משפחתה היתרים אשר יאפשרו לה לצאת את הרצועה לירדן, על מנת שבתה תוכל לקבל טיפול רפואי נאות.

העתק פניית ארגון "רופאים לזכויות אדם" מיום 13.6.07 מצורף ומסומן ע/8.

8. ביום 3.7.07 התקבלה תשובת מתאם הפעולות בשטחים, לפיה לשם תיאום מעברה של העותרת היא נדרשת להציג אישור מהרשויות הירדניות לכניסתה לירדן – אישור אשר ניתן לבקש באמצעות קרובי משפחה בירדן. עוד נכתב כי "לאחר הצגת האישור הצד הישראלי יתאם את מעברה של הנ"ל מרצועת עזה לירדן דרך גשר אלנבי".

העתק תשובת מתאם הפעולות בשטחים מיום 3.7.07 מצורף ומסומן ע/9.

9. העותרת החלה לפעול לקבלת האישור הנדרש, אולם מכיוון שהיה עליה לעשות זאת באמצעות קרובים ומכרים בירדן, בעודה נמצאת ברצועת עזה, היה הדבר כרוך בקשיים ניכרים וארך זמן רב. רק ביום 25.2.08 עלה בידי העותרת לקבל את האישור המבוקש.

העתק אישור ירדני מיום 25.2.08 בדבר כניסת העותרת וילדיה לירדן מצורף ומסומן ע/10.

10. ביום 5.3.08 פנה המוקד להגנת הפרט למת"ק עזה, בהמשך להתכתבויות קודמות בעניינם של העותרים, צירף לפנייתו את האישור הירדני שנתקבל, וביקש לתאם את מעברם של העותרים לירדן דרך גשר אלנבי, בהתאם להודעת מתאם הפעולות בשטחים.

העתק פניית המוקד להגנת הפרט מיום 5.3.08 למת"ק עזה מצורף ומסומן ע/11.

11. ביום 15.4.08 הודיעה טלפונית קצינה בשם אירית, מן המוקד ההומניטארי שבמת"ק עזה, כי **בקשתה של העותרת אושרה סופית וכי העותרת וילדיה יוכלו לצאת לירדן באמצעות "שאטל"**, אשר יצא ממחסום ארז לגשר אלנבי.

עם זאת, נמסר כי העותרים לא יוכלו לצאת בשאטל אשר מתוכנן לצאת למחרת היום, אלא רק בשאטל הבא, אשר צפוי לצאת לירדן "בעוד שבוע עד שבוע וחצי". יש לציין כי השאטל אשר היה מתוכנן לצאת למחרת היום בוטל ברגע האחרון.

12. כעבור שבועיים, ביום 28.4.08, לאחר שלא התקבלה כל הודעה מטעם המשיבים בדבר שאטל נוסף, פנה נציג המוקד להגנת הפרט טלפונית לאותה קצינה בשם אירית ממת"ק עזה, כדי לברר מתי צפוי לצאת השאטל הקרוב. אירית מסרה שהשאטל האחרון בוטל גם הוא, וכי לא ידוע מתי יצא השאטל הבא.

13. מאז, עמד המוקד להגנת הפרט בקשר טלפוני קבוע עם המוקד ההומניטארי במת"ק עזה. שוב ושוב נמסר מהמת"ק כי שאטל צפוי לצאת "בקרוב", "בתוך שבוע" או "בעוד יומיים" – אך לא דובים ולא יער. השבועות חולפים ושאטל אין.

14. יצוין, כי העותרת וילדיה אינם היחידים הממתינים לאפשרות לצאת מהרצועה. בחלוף הזמן, הלכו והתרבו הממתינים לשאטל.

העתק פניית המוקד מיום 3.6.08 לתיאום מעברם של אנשים נוספים מרצועת עזה לירדן באחד השאטלים שהיה אמור לצאת (וכמובן בוטל), מצורף ומסומן ע/12.

15. והנה, חלפו **שלושה חודשים** מאז אישר המשיב את יציאת העותרת וילדיה. מצבה הרפואי של בתה של העותרת הולך ומידרדר – אך העותרת וילדיה עודם ממתינים ברצועה.

בנסיבות אלו לא נותר בידם אלא לפנות לבית המשפט הנכבד.

הטיעון המשפטי

חובתם של המשיבים לפעול במהירות ראויה ותוך זמן סביר

16. כלל ידוע הוא כי "החובה לפעול במהירות הראויה היא מן המושכלות הראשוניים של מינהל תקיין" (יצחק זמיר **הסמכות המינהלית** כרך ב, 717 (1996)).

17. החובה מעוגנת גם בסעיף 11 לחוק הפרשנות, התשמ"א-1981, שלפיו "הסמכה או חיוב לעשות דבר, בלי קביעת זמן לעשייתו - משמעם שיש סמכות או חובה לעשותו במהירות הראויה".

וראו גם:

בג"ץ 6300/93 **המכון להכשרת טוענות נ' השר לענייני דתות**, פ"ד מח(4) 441, 451 (1994);
בג"ץ 7198/93 **מיטראל בע"מ נ' שר התעשייה והמסחר**, פ"ד מח(2) 844, 853 (1994);
בג"ץ 5931/04 **מזורסקי נ' מדינת ישראל – משרד החינוך**, פ"ד נט(3) 769, 782 (2004).

18. וכבר נפסק כי כאשר מדובר **בזכויות אדם** מקבל מושג "הזמן הסביר" משמעות מיוחדת (בג"ץ 1999/07 **גלאון נ' ועדת הבדיקה הממשלתית לבדיקת אירועי המערכה בלבנון 2006**, תק-על 2007(2) 569, 551 (2007)), וכי בעניינים כאלה:

יש מקום לצפות להסדרה מהירה יותר של העניין [...] התמשכות פגיעה בזכויות אדם מחמירה לא פעם את היקף הפגיעה ותוצאתה עלולה להיות שחיקה של הזכות כמו גם פגיעה קשה ומתמשכת בפרט.

(בג"ץ 8060/03 **קעדאן נ' מינהל מקרקעי ישראל**, תק-על 2006(2) 775, 780 (2006)).

19. המשיבים מעמידים את העותרת וילדיה בפני שוקת שבורה. מצד אחד הם מודיעים כי אושרה בקשתה, אך מן הצד השני לא מאפשרים לה במשך חודשים לממש את האישור. בית החולים בירדן כבר ממתין לקבלת הבת החולה לניתוח לב, אך העותרת נאלצת שוב ושוב לדחות את מועד הניתוח.

20. יצוין, כי על אף היעדר שאטלים, יוצאים מדי יום פלסטינים מרצועת עזה לחו"ל, באמצעות היתר כניסה לישראל ובלא הסדרים מיוחדים. על פי דו"חות מתאם הפעולות בשטחים, יצאו מאז תחילת חודש יולי עשרות רבות של פלסטינים מרצועת עזה לחו"ל. בסוף השבוע שחל ב-11.7.08, למשל, יצאו מן הרצועה לחו"ל, דרך מחסום ארז, 21 פלסטינים.

העתק העמוד הרלבנטי מתוך דו"ח המתפ"ש בדבר התנועה מרצועת עזה ואליה במהלך סוף השבוע שחל ב-11.7.08 מצורף ומסומן ע/13.

את הדו"ח המלא ודו"חות נוספים אפשר למצוא באתר האינטרנט של מתאם הפעולות בשטחים, בכתובת: <http://www1.idf.il/MATPASH>.

סיכומם של דברים

21. מדובר בנסיבות הומניטאריות מן המעלה הראשונה. המשיב אינו רשאי לאלץ את העותרת ובתה החולה להמתין תקופה ארוכה עד שיואיל להסדיר את המעבר. מחובתו למצוא באופן מיידי הסדר כלשהו, אשר יאפשר את יציאתה של העותרת וילדיה מרצועת עזה לירדן בלא דיחוי – בין בשאטל ובין בכל דרך אחרת.

עתירה זו נתמכת בתצהיר וייפוי כוח שנחתם בפני עו"ד ברצועת עזה ונשלח לח"מ בפקס, בתיאום טלפוני. בית המשפט הנכבד מתבקש לקבל תצהיר זה, ואת ייפוי הכוח שאף הוא ניתן בפקס, בהתחשב בקשיים האובייקטיביים בנוגע למפגש בין העותרת לבין באי כוחה.

לאור כל האמור, מתבקש בית המשפט הנכבד להוציא צו על תנאי כמבוקש, ולאחר שמיעת תשובת המשיבים, להפכו לצו מוחלט. כמו כן מתבקש בית המשפט להשית על המשיב את הוצאות העותרים ושכ"ט עו"ד.

24 ביולי, 2008

עידו בלום, עו"ד
ב"כ העותרים

[ת.ש. 51335]